

עין משפט
גר מצוה

פ:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

מסורת הש"ס

6) תפנית ד... 7) כוונת
מח... 8) כיב יב... 9) גיטין
ה... 10) שנת קטנ... כלה
כ... 11) שנת קב... עידין
פ... גיטין ח... כ"ט ז...
12) עידין י... 13) ז"ל
תפנית.

תורה אור השלם

1. ויקחו את פיה הכבשן
ועמדו לפני פתח הידק
אתו משה השקוקה ויד
שדח אבעבעת פיה
באדם ובכבדה
סוהו ט

הגהות הב"ח

6) ר"ח ד"ה מלמח
דנפשיה ז"ל אחר ד"ה
לבעינן: 7) תובי ד"ה
אמר וי' שם מצאו מח:
8) ר"ה אומר וי' דקאמר
רבה בני יעקב:

גליון הש"ס

גם על החיבור בשבת
פי' בטעות דף למ פי"ג
תוספת ד"ה ושמעון:
ר"ח מאן נתיב בי
יחאד... וכן תהיה נביה
גיטין דף סה פי"ג וכן
מתחלה ע"ז דף י"ח ע"א:
תובי ד"ה אבי וי' וקמח
תיבה... פי' תפי' רש"ס
פי"ד סתם רוב ומשנת
מכרי' ארביי' סתם גליון:

הגהות מורה"ב

רנשבורג
א' ג' ויתרה רב די רב
אמר רב מלמח... עיין שטה
מקובל:

לענין רש"י

רש"י... לחקך לשפסק.

שמואל לא עייל קמיה דרב אסי
של רב הוה: *מאן נפרח.
נפרח שמואל. נתון וינאפו
בעלמא הוא דעבד לשמואל.

שמואל לא עייל קמיה דרב אסי רב אסי לא
עייל קמיה דרב אמרי מאן נתרח נתרח
שמואל ונתי רב רוב אסי א ונתרח רב או
רב אסי רב מילתא בעלמא הוא דעבד ליה
לשמואל משום ההוא מעשה דלמיה אדבריה
רב עליה אדהכי והכי אתא שונרא קמיה
לידא דינקא נפק רב ודרש "חתול מותר
להורגו ואסור לקיימו ואין בו משום גזל ואין
בו משום השב אבידה לבעלים וכיון דאמרת
מותר להורגו מאי ניהו תו אסור לקיימו מהו
דתיבא מותר להורגו אסורא ליבא קמ"ל
אמרי וכיון דאמרת אין בו משום גזל מאי
ניהו תו אין בו משום השב אבידה לבעלים
אמר רבינא ילעורו מיחיבי רבי שמעון בן
אלעזר אומר מגדלין כלבים כופרין וחתולין
וקופין וחולדות סנאים מפני שעשיין לנקר
את הבית לא קשיא הא באוכמא הא בחיורא
והא מעשה דרב אוכמא הוה התם אוכמא
בר חיורא הוה רב אוכמא בעיא ליה רבינא
דבעי רבינא אוכמא בר חיורא מהו כי קמבעיא ליה לרבינא באוכמא
בר חיורא בר אוכמא מעשה דרב באוכמא בר חיורא הוה (חב"ד
ב"ח בח"ן סימן) אמר רבי אחא בר פפא משום רבי אבא בר פפא משום
רבי אדא בר פפא ואמרי לה אמר ר' אבא בר פפא משום רבי חייה בר
פפא משום רבי אחא בר פפא ואמרי לה אמר ר' אבא בר פפא משום
רבי אחא בר פפא משום רבי חנינא בר פפא ימתייעין * על החיבור בשבת
ודלת הנעלת לא במהרה תפתח והלוקח בית בארץ ישראל כותבין עליו
אנו אפילו בשבת מיחיבי *וישאר פורעניות המתרגשות ובוטא על הצבור
כגון חיבור חגב וזבוב צירעה ויתוש ושילוח נחשים ועקרבים לא היו
מתיעין אלא צועקים לא קשיא כאן בלח *כאן ביבש דאמר רבי יהושע
בן לוי *שחין שהביא הקב"ה על המצרים לה מבחוץ ויבש מבפנים שנאמר
*יודיה שחין אבעבועות פורח באדם ובבהמה ודלת הנעלת לא במהרה תפתח
מאי היא מר זוטרא אמר סמיכה רב אשי אמר *כל המריעין לו לא במהרה
מטיבין לו רב אחא מדיפתי אמר לעולם אין מטיבין לו ולא היא רב אחא
מדיפתי מילתא דנפשיה הוא דאמר והלוקח בית בארץ ישראל *כותבין עליו
אנו אפילו בשבת בשבת סלקא דעתך אלא כדאמר רבא התם *אומר
לנכרי עושה ה"נ *אומר לנכרי עושה ואע"ג *דאמריה לנכרי שבות היא
משום ישוב ארץ ישראל לא גזרו ביה רבנן אמר רבי שמואל בר רב הונא
אמר רבי יונתן *הלוקח עיר בארץ ישראל כופין אותו ליקח לה דרך
מארבע רוחותיה משום ישוב ארץ ישראל: ת"ר *עשרה תנאין התנה יהושע
שירו

נפק רב ודרש. לא עתה על זה המעשה מיקן דהא פריך עלה
מכרימא אלח דרש דמקודש נתקן:
מותר להורגו ואסור לקיימו. והא דלמר ר"ל נפ"ק דקנהדרין
(דף טו: וסו: וסו: גבי ארי ונמר ודוב חלז וברדלס ונחש

דלפי ר"א דלמר כל הקודש להורגו
וכה היינו דוקא כשהמיתו אבל לא
שכן דרך גנדלן והכא מתול שאין
המיתו לא היינו נקדשו בשלשלת
קשורה א"כ מהנהו רגילים בני אדם
להוכי ולא אמי לדי חזק אבל
מתול אין מהרין שאין יודעים אם
היא בר אונמא או בר חיורא שאין
מכירים בטומיהם:
אמר רבינא יעורו. שאם (א) מלאן
מת אין מידי בהשגת העור
*וקלת מימה כיון דלשמעין דאין זו
משום גזל למאי אילעריך הך דמותר
להורגו וי"ל דאין לחוש כיון דמתמילה
קאמר דמותר להורגו:
מתיעין על החיבור בשבת.
ע"כ ללא היינו

המרה בשופר דשופר נשגת מי
איכא כדדייק נפסיק דפענית (דף יד.
וסו) אלח המרה כפה בעננו וסכר
מ"ד התם דענו קרי ליה המרה
ומימה דמאי פריך מההיא דבשאר
מיני פורעניות דקתי לא היו מתיעין
על החיבור אלח נועקים דילמא ה"ק
לא היו מתיעין בשופר אלח נועקים
כפה בעננו ואין לומר א"ע"ג דתרייהו
כפה המרה לחוד ועקה לחוד דהתם
משמע דלמ"ד ענו קרי ליה המרה
מדא היא וי"ל דה"פ מדקאמר כשנשגת
מתיעין לכל הפחות בענו א"כ ראוי
לעשות על החיבור המרה אפי'
בשופר כחול כיון שהוא דבר גדול כל
ק' כשנשגת נועקים:

על התב. ל"ג ועל הגובא דהא
נמתוי דקדר תעניות האלו
(תענית טו.) מן שמתיעין על הארצה
ועל התקיל ועל הגובא וי"ל דהתם
כפה ועי"ל דשפיר גרסינן ליה והתם
גובאי המזיק לנדות דומיא דארצה
*וחתול דקתי התם וגובאי דהכא
נמויק לנני אדם דומיא דלרעים
*ושילוח נחשים. פי' רש"י:
לעולם אין מטיבין לו. והא
דקאמר איהו גופיה
בעובד לדיה לא במהרה מטיבין לו
כפרק קמח דבנח נטרס (דף יב:)

זה אמר בשעה שהיה סבור עדיין
אובר לנכרי ועושה. דוקא משום
כפרק הדר (עידין דף קמ.) דלא שרי
אמירה לנכרי כדאמרינן גבי ההוא יוקא
דלישמפיך ממימיה דקאמר
נשיליה לאימיה אי כריכה נחיס ליה
אגב אימיה משמע דאי לא כריכה אימיה
לא שרי אפילו על ידי נכרי וי"ס שכתוב
כדיא נחיס ליה נכרי אגב אימיה
משמע שלפני המילה היה והיו
לרבינן לחיממי כדי למולו ולא שרי
אפילו ע"י נכרי אלח אגב אימיה
כדישריא הכא והתם בעובדא דלעיל
דקאמר (א) גבי יוקא אחרינא נימא ליה
לנכרי דנימי מנו בימא ההוא דלעיל
איסורא דרבנן הוה להכיבא דרך
שאר שלח עירב ואפילו איסורא דרבנן
אורי"י שאין להמיר משום מזה אחרת
על ידי נכרי אפילו איסורא דאורייתא
שרי על ידי נכרי לנכרי מיהו
מתוך דין רשות הרבים דהוה איסורא
דאורייתא שרי על ידי נכרי לנכרי
מילה כמו הכא משום ישוב ארץ
ישראל ולכריכה בעובדא נטרס
דקאמר נחיס ליה נכרי אגב אימיה
לאחר המילה הוה ולאחר שלשה
שכר נטרסא הולד יפה ולקפריס
דל"ג נכרי נוכל לומר דע"י ישראל
קאמר ותוך שבעה דמתהלין עליה
השבת אם אמרה כריכה אני
כדלמרינן כפרק מפנין (שנת דף קט.)
וסו) אלח אין גראה דעל ידי ישראל
הוה אסור להרבות בשיל המיעוט
כדלמרינן כפרק דחולין (דף טו:)
ולפי ה"ג טפי אית לן למשרי על ידי
נכרי איסורא דאורייתא מאיסורא דרבנן
על ידי ישראל כדמסיק התם אהאי
עובדא ולא שני לך בין שבות לדיית
כיה מעשה לשבות לדיית כיה מעשה
ואמרינן נמי כפרק ר' אלעזר דמילה
(שנת דף קל:) כשאין מביאין דרך
רשות הרבים כך אין מביאין דרך
נגות חירות וקפריפות והיה גראה
מתוך ה"ג להמיר ביום שני אפילו של
ר"ה לעשות כל זכרי מילה אפילו
לכרות עניס לעשות כחול ע"י ישראל
שהיה מת דלא שרי לקבור על ידי נכרי
כדמוכח כפ"ק דר"ה (דף כ.) אפילו
הי